

[Udenrigsministeren.]

tioner under Hensyn til de praktiske Muligheder, til de politiske Følger og til den Deltagelse, der kan ventes fra andre Stater. Denne Opfattelse er i Praksis trængt igennem i de hidtil foreliggende Tilfælde. Jeg har forstaaet, at vi alle her er enige om, at dansk Politik paa dette Omraade maa lægges til Rette ud fra netop denne Opfattelse.

Jeg gaar i øvrigt ogsaa ud fra, at vi alle vedblivende er enige om at ønske, at Folkenes Forbund, trods alle denne Tids Vanskeligheder og dets nuværende Svaghed paa politisk Omraade, efterhaanden maa udvikle sig til en international Retsorganisation af universel Karakter, i hvis Arbejde alle Stater uanset de Forskelligheder, der bestaar mellem dem, deltager paa lige Fod.

Finansministeren (V. Buhl): De Udtalelser, som under denne Finanslovdebat er fremsat angaaende Statsregnskabet og Finanslovsforslaget, har i det store og hele været af den Karakter, at jeg kun har Grund til at sige Tak for velvillig Modtagelse. Naar man betænker, hvordan navnlig Venstres Presse Dag ud, Dag ind har skrevet løs om denne Regerings letsindige økonomiske Politik, virker det helt velgørende at høre det ærede Medlem Hr. Brorsens anerkendende Ord om min Forgænger, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen. Det ærede Medlem Hr. Brorsen føjede ganske vist til, da han talte om de aarlige Driftsoverskud, at det egentlig ikke er saa vanskeligt at skaffe Balance, naar man stadig forøger Skatteudskrivningen. At Problemet dog ikke altid er helt let, viser Forholdene i adskillige Lande, og hvis det ærede Medlem tænker tilbage paa den Tid, da det var Venstre, der skulde skaffe Balance, vil han sikkert erkende, at Kunsten nu alligevel ikke er saa helt let endda; Venstre forstod den i hvert Fald ikke dengang. Man satte over, hvor Gærdet var lavest, man laante uden Skrupler, og det maa vi bøde for den Dag i Dag. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var i og for sig ikke uvillig til at erkende, at sine Skatter skal man betale med Glæde, men han ønskede samtidig at understrege, at der maa drages Omsorg for et vist Maadehold og for, at Pengene bliver anvendt paa en fornuftig Maade. Det kan jeg for min Del ganske slutte mig til, og jeg kan heller ikke se, at der i Virkeligheden her skulde være store Ting os imellem. Hvad Beskatningen angaar, er Forholdet det, at Ven-

stre paa en enkelt lille Undtagelse nær ikke har stemt imod nogen af de nugældende Statsskattelove, som er gennemført under denne Regering. Den eneste Gang, hvor Venstre er gaaet imod, var ved den sidste Forlængelse af Gyldigheden af den midlertidige Arveafgiftslov, der indbringer 2—3 Mill. Kr. om Aaret, og som Venstre selv i sin Tid var med til at gennemføre. Ellers har Venstre enten stemt for disse Skattelove eller har i enkelte Tilfælde undladt at stemme, hvilket i forrige Rigsdagssamling var Tilfældet med Hensyn til Loven om den overordentlige Tillægsskat og Merindkomstskat. At Venstre skulde anse en saadan Beskatning af de mest velstillede, ja, navnlig de ganske særlig velstillede Personer og Selskaber, for Mangel paa Maadehold, er dog vel næppe troligt. Derimod maa vi fra vor Side holde paa, at det var Udtryk for alt andet end Maadehold, naar Venstre i sidste Rigsdagssamling fremsatte Forslag om et Tilskud til Smørproduktionen paa 80 Mill. Kr. aarlig, hvilket Beløb der selvfølgelig havde maattet skaffes Dækning for, hvis Forslaget var blevet gennemført.

Hvad en fornuftig Anvendelse af Pengene angaar, er jeg ikke klar over; om der er afgørende Poster paa Statsbudgettet, hvorom det ærede Medlem og hans Parti mener, at Pengene ikke gives fornuftigt ud. Hvis det er Tilfældet, maa vi have det at vide. Almindelige Talemaader om de store og stigende Udgifter gør det ikke. Det ærede Medlem vil maaske pege paa, at hans Parti i Foraaret stemte mod Forbedring af Aldersrenteordningen og Arbejdsløshedsforsikringen, mod Loven om Beskæftigelse af de unge og langvarigt arbejdsløse og mod Reguleringstillægget til Tjenestemændene, men at det ærede Medlem ligefrem skulde mene, at det her har drejet sig om Penge, der ikke gives fornuftigt ud, vil jeg dog nødig tro. Hvad specielt Reguleringstillægget angaar, har jeg med megen Interesse noteret mig, at flere af Venstres ærede Medlemmer under denne Debat har givet Udtryk for en stigende Erkendelse af, hvorledes Tjenestemændenes Stilling paavirkes af Prisudviklingen, og jeg begyndte saa smaat at nære den Forventning, at Venstre, naar vi igen skal beskæftige os med dette Spørgsmaal, vilde være mere forstaaende, end Tilfældet var i sidste Rigsdagssamling. Men saa tog Venstres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, Affære og slog sine Partifæller koldt Vand i Blodet med en Udtalelse om, at Regeringen i Fjor gav efter paa dette Omraade, og med en Forespørgsel om, hvor-